

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-662

15.6.2026

Eir Forsäkring AB

Bilansvar

Venstresving og forbikjøring – bal. § 8 – trafikkreglene §§ 8, 12 og 14.

Det oppsto sammenstøt da klager svingte til venstre samtidig som motparten foretok forbikjøring på venstre side. Det ble ikke fylt ut felles skademelding, og partene var uenige om hendelsesforløpet. Motparten hevdet at klager ikke hadde benyttet venstre blinklys, mens klager anførte at tegn ble gitt i god tid før avkjøring til egen eiendom. Motpartens foretak la fullt ansvar på klager med henvisning til brudd på trafikkreglene § 14, og anså ikke forbikjøringen som uaktsom, jf. § 12. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder ansvarsfordeling etter sammenstøt mellom klagers og motpartens bil i forbindelse med en forbikjøring.

Det oppsto sammenstøt mellom klagers og motpartens bil 21.10.25, da klager foretok en venstresving samtidig som motparten var i ferd med å kjøre forbi på venstre side. Det ble ikke fylt ut felles skademelding, og partene var uenige i det nærmere hendelsesforløpet. Fra klagers forklaring hitsettes:

Jeg kan bekrefte at jeg brukte venstre blinklys som er helt naturlig da det er vår avkjørsel til vår eiendom. Jeg stoppet ikke opp, men kjørte i rundt 20 km i timen for å kunne svinge av til venstre. Blinklys ble slått på til venstre i god tid da jeg registrerte en bil som kom i relativt stor fart, akslererte ut fra 60 sonen inn i 80 sonen der vår avkjørsel er. Min mann sto på vår eiendom og så hele hendelsen og kan bevitne dette. Han kan også bevitne at [motparten] ... unnskyldte og tok på seg hele ansvaret og beklaget hendelsen. Jeg gjorde det jeg kunne for å unngå en stor krasj med å svinge unna. Jeg går ut fra den som tar forbikjøringen er ansvarlig for at den skjer trygt, forsvarlig og lovlig. Det kan jeg ikke si [motparten] ... gjorde med den farten hun hadde ut av 60 sonen.

Motparten forklarte på sin side følgende:

Jeg ønsker å presisere hendelsesforløpet slik det fremstår fra min side. For det første mener ikke jeg det er riktig når motparten hevder at hun 'svingte unna' for å unngå et større sammenstøt. Hun svingte over veien uten å ha sett at jeg var der. Ikke sjekket speil og traff da min bil. Dersom hun faktisk hadde svingt unna, ville hun ha svingt til høyre – ikke til venstre, der kollisjonen faktisk oppstod. Treffpunktet bak på min bil viser også at jeg allerede nesten var forbi da hun traff meg. Hun blinket ikke til venstre, da ville ikke jeg kjørt forbi henne.

Når det gjelder mannens 'vitneobservasjon', lurte jeg på hvordan dette er mulig i praksis. Han satt i bilen foran henne og var på vei opp deres eiendom for å parkere. Han kom ned fra eiendommen etter han hadde parkert bilen. Han kunne derfor ikke se om hun hadde blinket eller ikke, det er vell også naturlig at han tar hennes side i saken.

Motpart hever også at jeg har holdt høy fart. Det er ikke mulig at jeg kan ha hatt høyere fart tidligere i situasjonen, da jeg lå bak motpartens bil helt fra E6 og frem til stedet der hendelsen inntraff. Hun skriver som svar til meg at hun registrerte en bil som kom i relativt stor fart og at jeg akselererte ut fra 60 sonen og inn i 80 sonen, jeg la bak henne hele veien fra E6, dette er 7,6 km. Hun kan jo ikke ha sett meg. Jeg har derfor ikke

hatt mulighet til å bygge opp den hastigheten hun hevder eller hatt høyere hastighet en motparten selv. Hvis farten hadde vært så stor som motparten hevder, mener jeg det ville vært større skader på bilene. I tillegg til dette kjører jeg en eldre bil med tregere girkasse, og en rask akselerasjon som motparten påstår er derfor ikke mulig.

Min hastighet under sammenstøtet var anslagsvis max rundt 35–40 km/t.

Det er også verdt å nevne at etter sammenstøtet ble jeg møtt med roping og kjefting. Jeg var i sjokk og beklaget at hendelsen hadde skjedd, men jeg tok ikke på meg skylden. Dette var kun en reaksjon fra meg i en stressende og ubehagelig situasjon.

Motparten hadde forsikring i Eir Forsäkring AB (heretter «foretaket») som løste saken med fullt ansvar for klagers bil med henvisning til at hun hadde kjørt i strid med trafikkreglene.

Klager var uenig i ansvarsvurderingen og brakte saken inn for Finansklagenemnda 20.1.26.

Klager har i det vesentlige anført at motparten må tillegges fullt ansvar for sammenstøtet. Ifølge klagers forklaring aktiverte hun venstre blinklys i god tid før avkjøring til eiendommen og påbegynte svingen etter å ha kontrollert speilene uten å observere trafikk bakfra. Klager opplyser at motparten plutselig kom opp på hennes venstre side i høy hastighet, i en venstrekurve, og at det derfor var vanskelig å oppdage henne på forhånd. Klager hadde allerede startet avkjøringen og måtte svinge brått til høyre for å unngå en mer alvorlig kollisjon. Videre anfører klager at forbikjøring på stedet var uforsvarlig, hensett til kurvaturen og overgang til 80-sone. Klager opplyser også at motparten først stanset etter å ha passert avkjørselen med anslagsvis 30 til 100 meter. Det anføres at klagers ektemann var vitne til hendelsen. Det ble ikke utarbeidet skademelding på stedet, da motparten påtok seg ansvaret og opplyste at hun ville ettersende skademelding, noe som ikke ble gjort.

Foretaket har i det vesentlige anført at saken er løst korrekt med at klagers bil ilegges fullt ansvar for sammenstøtet. Foretaket finner ikke at det er sannsynliggjort at klager ga korrekt og tydelig tegn ved venstresving i tråd med trafikkreglene § 14. Videre finner foretaket heller ikke grunnlag for å anse motparts forbikjøring i denne situasjonen som uaktsom, jf. trafikkreglene § 12. Foretaket fastholder dermed at klager er fullt ansvarlig for sammenstøtet som følge av objektivt brudd på trafikkreglene, jf. bilansvarslova § 8 c.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarsfordeling er i tråd med bal. § 8.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f. Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Det er uklart for nemnda om klager brukte blinklys eller ikke, og om dette ble påsatt tidsnok. Partene har ikke utarbeidet felles skademelding. Motparten hevder at klager ikke satte på venstre blinklys før avkjøring og anfører at klager krysset kjørebane uten å forsikre seg om at det var klart bakfra. Videre hevder motparten at dersom blinklys hadde vært benyttet, ville hun ikke ha påbegynt forbikjøringen. Klager anfører at venstre blinklys ble benyttet i god tid før avkjøring inn på klagers eiendom. Klager stanset ikke, men holdt en hastighet på om lag 20 km/t under manøveren. Partene har følgelig gitt motstridende forklaringer om dette spørsmålet, som bør belyses med muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).